

[Valdemar Sørensen.]

truffet, fik en bestemt Følelse af, at de her havde været saa langt ud over Loven, at det krævede en vis Bod fra deres Side.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for de samarbejdende Partier for de velvillige Udtalelser og for den Tilslutning, man i Princippet har givet det foreliggende Lovforslag.

Det er særdeles forstaaeligt, at det høje Ting ønsker et saa vigtigt og betydningsfuldt Lovforslag som det foreliggende underkastet Udvalgsbehandling. Det kan jeg ganske tiltræde, og jeg er rede til Udvalget at give alle Oplysninger og i Udvalget at besvare de forskellige Forespørgsler, der er stillet til mig under denne første Behandling. Jeg tror, det af mange Grunde vil være rigtigt, at disse Spørgsmaal besvares og behandles nærmere i Udvalget, ikke mindst de Spørgsmaal, der vedrører § 4, sidste Stykke.

Jeg vil gerne i Anledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sige, at det Gebyr paa 3 Mill. Kr., der betales i Henhold til § 3 for Indførselsbevilling her til Landet, kun dækker de effektive Udgifter til Forebindelse med denne Afdeling af Vareforsyningsdirektoratets Virksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var betænkelig ved Bestemmelserne i § 4, 3die og 4de Stykke, navnlig 4de Stykke. Jeg vil gerne heroverfor dels henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i min Forelæggelsestale, og dels fremhæve, at der allerede nu er en stærkt udbygget Praksis, der gaar ud paa, at man ved Vareudveksling netop er inde paa en Fremgangsmaade som den, jeg ønsker lovfæstet i Henhold til § 4, sidste Stykke. Det er sket i adskillige Tilfælde, at et Land, med hvilket vi stod i Handelsforbindelse, har krævet en meget høj Pris for de Varer, vi skulde have derfra. I et enkelt Tilfælde var det en Pris, der laa 40 pCt. over den Værdi, Varen havde i andre Lande. Vi mente ikke, vi var i Stand til at betale en saa høj Pris for denne Vare, medmindre vi samtidig fik Tilladelse til at forhøje Værdien af de Varer, vi skulde sende til det paa-gældende Land som Kompensation, med 40 pCt. Det havde man ikke noget imod, men det vilde da have været urimeligt, om den tilfældige Eksportør af de Varer, der fik 40 pCt. over Prisen, skulde have puttet denne Overpris helt i sin egen Lomme. I Stedet for blev Overprisen anvendt til at billiggøre den importerede Vare, saaledes at den kom ned paa det samme Niveau

som andre Varer af samme Karakter fra andre Lande. Det er det, der er tænkt med denne Paragraf; man har tænkt at ville lovfæste det, som i mangfoldige Tilfælde er gjort ved frivillig Overenskomst, men som ikke altid kan gennemføres.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager rejste Spørgsmaalet om § 4, sidste Stykke, og jeg vil henstille, at vi diskuterer dette Spørgsmaal nærmere i Udvalget. Jeg tror som sagt, at dette vil være rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremsatte en Betragtning, som jeg gerne vil vende mig imod allerede nu. Det ærede Medlem sagde, at § 4, sidste Stykke, kunde være en Indtægtskilde for Staten. Det er en Betragtning, som er ved Siden af, og som intet har paa sig. Hensigten med § 4, sidste Stykke, er den, saaledes som det fremgaar klart af Formuleringen, at billiggøre Varer her i Landet. Altsaa hvor Hensynet til det danske Prisniveau gør det ønskeligt, skal man tage en Eksportafgift, som nedsætter Prisen paa de indførte Varer. Det kan aldrig blive en Indtægtskilde for Staten.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte mig, om man, naar det var besluttet at rejse Tiltale mod en Borger, gav den paagældende Underretning derom. Den Underretning faar han jo fra Politiet, naar Tiltalen bliver rejst. Man kan da ikke paa Forhaand spørge den paagældende, om han tillader, at man rejser Tiltale mod ham. Det er da klart, at naar Anklagemyndigheden efter at have overvejet en Sag beslutter, at der skal rejses Tiltale mod en Mand, faar han Meddelelse derom paa sædvanlig Maade gennem de Myndigheder, der har med disse Spørgsmaal at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte ogsaa med Hensyn til § 16, 1ste Stykke, der jo er en gammel Bestemmelse, om Ministeren fastsatte de nærmere Regler for de forskellige Organers Virksomhed og Samarbejde med Erhvervene som generelle Regler. Det gør man naturligvis ikke; der maa tages individuelle Hensyn, og de Regler, hvorefter de forskellige Organer, der arbejder under Handelsministeriet eller i Tilslutning til dette, skal arbejde, bliver fastsat efter omhyggelig Overvejelse og Forhandling til alle Sider.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen omtalte § 5, der ogsaa er en gammel Bestemmelse, og spurgte, hvorledes man havde administreret denne Bestemmelse, hvorledes den var anvendt, og i hvor mange Tilfælde den var anvendt. Jeg skal ogsaa komme nærmere ind paa hele denne Sag